

Διεθνές «χαστούκι» για την ελευθερία του Τύπου στην Ελλάδα

Σε συμπεράσματα για τα οποία δεν πέφτουμε από τα σύννεφα, κατέληξαν οι έξι διεθνείς οργανώσεις στην έκθεσή τους με τον εύγλωτο τίτλο «Ελέγχοντας το μήνυμα: Οι προκλήσεις της ανεξάρτητης δημοσιογραφίας στην Ελλάδα».

Στην πολυσέλιδη αναφορά που συνέταξαν μετά την ερευνητική αποστολή τους, από 1 έως 15 Δεκεμβρίου 2021, κατά την οποία συναντήθηκαν με δημοσιογράφους, πανεπιστημιακούς και θεσμικούς παράγοντες, καταπιάνονται με τη δολοφονία Καραϊβάζ, την προσπάθεια ελέγχου των ειδήσεων, τις απειλές σε ρεπόρτερ που καλύπτουν προσφυγικό και διαδηλώσεις, αλλά και τις συστηματικές νομικές απειλές κατά δημοσιογράφων.

Η συστημική κρίση που πλήττει την ελευθερία του Τύπου στη χώρα μας έχει επιδεινωθεί από τις προσπάθειες της κυβέρνησης της Ν.Δ. να φιμώσει τις επικριτικές και αντίθετες φωνές και να «ελέγξει το μήνυμα», όπως επισημαίνει και στη συνέντευξή του στο σημερινό φύλλο της «Εφημερίδας των Συντακτών», ο Senior Advocacy Officer του Ευρωπαϊκού Κέντρου για τον Τύπο και την Ελευθερία των ΜΜΕ, Λόρενς Ούτινγκ.

Σχετικά με τη λίστα Πέτσα, οι ερευνητές κάνουν λόγο για σκάνδαλο, ενώ εκτενής είναι η αναφορά τους στην υπόθεση που αποκάλυψε η «Εφ.Συν.» για την παρακολούθηση του Σταύρου Μαλιχούδη.

Για την «πόλωση του κατακερματισμένου τοπίου ΜΜΕ» οι συντάκτες της έκθεσης υπογραμμίζουν ότι «υπό την παρούσα κυβέρνηση, η κατάληψη ΜΜΕ από επιχειρηματικά συμφέροντα αποτελεί μεγαλύτερο πρόβλημα για τον πλουραλισμό των μέσων ενημέρωσης και το επαγγελματικό ρεπορτάζ από ό,τι στο παρελθόν, καθώς τα συμφέροντα των ιδιοκτητών και η πολιτική της κυβέρνησης συχνά ευθυγραμμίζονται, καθιστώντας δύσκολη την εύρεση ισχυρών αντιπολιτευτικών φωνών σε αυτά τα μέσα».

Ο «άγραφος νόμος» των φυλακών – Ποιοι είναι οι «τιμωροί» των κρατουμένων

Δεκάδες μυστηριώδεις «αυτοκτονίες» και ξυλοδαρμοί έχουν καταγραφεί τα τελευταία χρόνια στις ελληνικές φυλακές, στο πλαίσιο ενός ιδιόμορφου «άγραφου νόμου» των κρατουμένων, σύμφωνα με τον οποίο η «δικαιοσύνη» για περιπτώσεις παιδεραστίας, κακοποιήσεων και δολοφονιών γυναικών ή ανηλικών απονέμουν οι ίδιοι.

Η προ εβδομάδας αναφερόμενη αυτοκτονία (βρέθηκε κρεμασμένος με σεντόνι) του 33χρονου Πολωνού μέσα στο κελί του στις φυλακές Κέρκυρας, μετά την ομολογία του ότι σκότωσε τον επτάχρονο Ανδρέα στην Κυψέλη, κρύβοντας εν συνεχεία επί πέντε χρόνια τη σορό του. Μάλιστα, σε πολλά από αυτά οι κατηγορούμενοι βρίσκονται νεκροί (απαχονισμένοι στα κελιά τους) με σαφείς ενδείξεις-υπόνοιες για συγκαλυμμένες σε βάρος τους εγκληματικές ενέργειες.

Ωστόσο, όπως συνήθως συμβαίνει σε αντίστοιχες περιπτώσεις, δεν διευκρινίζεται αν τελικά ο θάνατος του 33χρονου οφείλεται σε εγκληματική ενέργεια, αφού το κελί του ήταν κλειδωμένο.

Παρόμοια ήταν η αυτοχειρία, στις 12 Μαρτίου 1997, λίγες ημέρες μετά τη σύλληψή του, του 34χρονου οδηγού ταξί Δημήτρη Βακρινού, ο οποίος ομολόγησε την εν ψυχρώ δολοφονία για ασήμαντες αφορμές πέντε ανθρώπων και τις απόπειρες δολοφονίας άλλων επτά, μεταξύ 1987 και 1996. Είχε χαρακτηριστεί «ο δολοφόνος με το κράνος», καθώς συνήθιζε να πυροβολεί φορώντας το κράνος του μοτοσικλετιστή.

Συνελήφθη τον Απρίλιο του 1997, προφυλακίστηκε στον Κορυδαλλό, όπου και βρέθηκε νεκρός, κρεμασμένος από τα κορδόνια των παπουτσιών του σε μια σωλήνωση των λουτρών, ενώ λίγες ημέρες πριν είχε ξυλοκοπηθεί. Επίθεση είχε σημειωθεί από κρατούμενους στις φυλακές Κορυδαλλού, στα τέλη της δεκαετίας του '90, και εναντίον του Θεόφιλου Σχεΐδη, ο οποίος τον Αύγουστο του 1996 σκότωσε και τεμάχισε πέντε μέλη της οικογένειάς του στη Θάσο, καθώς πίστευε πως είχαν σκοπό να τον εξοντώσουν.

Ο Σχεΐδης, που αργότερα κλείστηκε στο

Δεκάδες μυστηριώδεις «αυτοκτονίες» και ξυλοδαρμοί έχουν καταγραφεί τα τελευταία χρόνια στις ελληνικές φυλακές, στο πλαίσιο ενός ιδιόμορφου «άγραφου νόμου» των κρατουμένων

ψυχιατρείο του Κορυδαλλού, απεβίωσε τον Φεβρουάριο του 2019 στο ίδιο σωφρονιστικό κατάστημα.

Ωστόσο, η πλέον ενδεικτική της τήρησης του συγκεκριμένου «άγραφου νόμου» είναι η περίπτωση του παιδοκτόνου Μανώλη Δουρή, ο οποίος στις 31 Δεκεμβρίου 1993 κακοποίησε και σκότωσε τον εξάχρονο γιο του. Λόγω της εκθροικότητας που αντιμετώπισε από άλλους κρατούμενους, μέσα σε δύο χρόνια άλλαξε τέσσερις φυλακές. Οι Αρχές τον οδήγησαν στις φυλακές υψίστης ασφαλείας της Κέρκυρας, όπου διαμορφώθηκε ειδικός χώρος για την κράτησή του. Κατά τη μεταγωγή του ωστόσο κακοποιήθηκε άγρια από τους υπόλοιπους κρατούμενους. Στις 24 Φεβρουαρίου 1996, δύο χρόνια μετά τη δολοφονία του γιου του, έδωσε τέλος στη ζωή του μέσα στο κελί του στις φυλακές της Τρίπολης. Οι φύλακες τον βρήκαν κρεμασμένο με το καλώδιο της τηλεόρασης.

Τον Δεκέμβριο του 2018 δέχθηκε άγρια επίθεση από συγκρατούμενους του στις φυλακές Αυλώνα ο 19χρονος δράστης της δολοφονίας της 21χρονης φοιτήτριας Ελένης Τοπαλούδη στη Ρόδο. Οι κρατούμενοι παραβίασαν τρεις θύρες, όπως είχε υποστηρίξει τότε το υπουργείο Δικαιοσύνης, προκειμένου να φτάσουν στον νεαρό και εν συνεχεία βιντεοσκόπησαν την επίθεση.

UNICEF / Ελλάδα, η χειρότερη χώρα της ΕΕ για να είσαι παιδί

Δραματική υποχρηματοδότηση της Παιδείας, τεράστιο πρόβλημα παιδικής φτώχειας, ανεπαρκής πρόσβαση σε Υγεία και Πρόνοια, ενώ η παχυσαρκία σαρώνει. Ο πρώτος επίσημος εκπρόσωπος της Unicef στην Ελλάδα Λουτσιάνο Καλεστίνι περιγράφει μία κατάσταση που μόνο κολακευτική δεν είναι για την χώρα μας με δηλώσεις του στην Καθημερινή. Μεταξύ όσων αναφέρει ο κ. Καλεστίνι, ξεχωρίζουν τα παρακάτω για την Ελλάδα: «Μπορεί να ισχυριστεί πως είναι η χειρότερη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να είσαι παιδί ... Αυτό μας λένε τα

Πρώτη σε παιδική παχυσαρκία στην Ε.Ε. με περίπου 600.000 παχύσαρκα παιδιά.

δεδομένα»: Τρίτη η Ελλάδα σε παιδική φτώχεια στην ΕΕ. Προβληματική η ποιότητα του εκπαιδευτικού συστήματος, ισχνή η χρηματοδότηση (δαπανώνται 2.688 ευρώ για κάθε παιδί ετησίως, όταν στην ΕΕ η δαπάνη φτάνει τα 7.000 κατά μέσο όρο). Ανεπαρκής η κάλυψη από το σύστημα Υγείας και Πρόνοιας. Πρώτη σε παιδική παχυσαρκία στην Ε.Ε. με περίπου 600.000 παχύσαρκα παιδιά.

Τρεις δεκαετίες από την επικύρωση της Σύμβασης του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού, 80 νόμοι ή σχέδια δράσης δεν έχουν οριοθετημένους στό-

χους, χρονικά πλαίσια, κοστολογίες «Ακόμα δεν είναι ξεκάθαρο ποια είναι η εθνική ατζέντα για τα παιδιά και ποιος είναι υπεύθυνος» Ο κ. Καλεστίνι έρχεται στην Ελλάδα για μία τετραετία, καθώς από το 2018 η Unicef προχώρησε σε διακοπή συνεργασίας με την μέχρι τότε Εθνική Επιτροπή της Unicef στην Ελλάδα. Αιτία ήταν οι εκτενείς ατασθαλίες που αποκαλύφθηκαν από τις αρχές του 2000, με έρευνες που ξεκίνησαν μετά την αλλαγή ηγεσίας και τον οικονομικό έλεγχο που πραγματοποιήθηκε αρχικά σε βάθος τριετίας και στην συνέχεια σε βάθος 15ετίας.